

Zásadní připomínky legislativní komise ČKAIT k paragrafovému znění tisku 67/0

Legislativní komise ČKAIT dne 13. ledna 2026 na svém zasedání projednala a odsouhlasila 13 zásadních konkrétních připomínek k paragrafovému znění poslaneckého tisku 67/0, který je již 13. novelou nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb. Tyto připomínky se staly odborným podkladem pro přijaté usnesení představenstva ČKAIT z 30. ledna 2026 (viz předchozí strana).

Ing. František Konečný, Ph.D.

místopředseda představenstva ČKAIT pro legislativu,
předseda legislativní komise ČKAIT,
autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby

ČKAIT prozatím nestihla kompletně projednat navrhovanou novelu a vyvolané změny v navazujících 42 zákonech prostřednictvím všech svých profesních aktivů. Nelze tedy vyvozovat, že níže uvedené zásadní výhrady k návrhu novely jsou konečné, úplné a vyčerpávající. Na to byla od 12. prosince 2025 příliš krátká doba. Nicméně je nezbytné se věnovat podrobnějšímu popisu a odůvodnění jednotlivých připomínek, neboť je důležité založit argumentaci stavebních inženýrů na znění a významu konkrétních paragrafů navrhovaného tisku.

1) Nesouhlas s navrhovaným zněním podpory hromadného bydlení

§ 5 odst. 7 – *Stavbou pro hromadné bydlení je stavba nebo soubor staveb s převažující funkcí bydlení s celkovou podlahovou plochou od 10 000 m².*

§ 5 odst. 8 – *Výstavba veřejné infrastruktury a vyhrazených staveb je ve veřejném zájmu.*

§ 27 odst. 2 písm. g) – *(Zastupitelstvo nebo rada obce) uděluje souhlas k možnosti odchýlit se od územně plánovací dokumentace nebo územního opatření podle § 193 odst. 2.*

§ 193 odst. 2 – *Se souhlasem toho, kdo územně plánovací dokumentaci, územní opatření nebo vymezení zastavitelného území pořídil, a se souhlasem vlastníka pozemku, pokud by se jinak vyžadoval podle § 187, se záměr může odchýlit od územně plánovací dokumentace, územního opatření nebo vymezení zastavitelného území, pokud nenaruší cíle a úkoly územního plánování ani jiné veřejné zájmy a nedotkne se nepřiměřeně jiných osob.*

Pokud by tato novela byla skutečně přijata, jednalo by se o jeden z největších excesů navrhované novely NSZ. Je nepochybné, že zajištění dostupného bydlení je jednou z důležitých priorit státu. Navrhovaná ustanovení 13. novely však k tomuto cíli nejenže nepovedou, ale jejich uplatnění

může nastat i za cenu možného vyvlastnění práv k pozemkům pro zamýšlené stavby hromadného bydlení o rozsahu přibližně 150–200 bytů, a to bez řešení jejich cenové dostupnosti a odpovídající kvality (viz navazující zásadní připomínky). Mají se vyvlastňovat drobní vlastníci, aby vznikaly předražené a nekvalitní byty?

Navrhované znění by umožnilo omezit majetková práva nebo až vyvlastnit majetek menších majitelů nemovitostí ve prospěch větších soukromých investorů. Ve svém důsledku by navrhované znění významně zvýhodnilo velké stavebníky (developery), kteří by mohli snadněji získat jakýkoli pozemek nebo skupinu pozemků, pokud by deklarovali, že na nich postaví objekt pro hromadné bydlení s podlahovou plochou nad 10 000 m².

Nový právní pojem „stavba pro hromadné bydlení“ není v návrhu novely dostatečně definován, formulace ustanovení je obecná a neurčitá. Rozhodně nedefinuje veřejný zájem. V této podobě bez upřesňujících objektivních kritérií, které by definovaly požadavek na výslednou kvalitu a prodejní cenu, rozhodně nepovede k větší dostupnosti bydlení.

Zákonem stanovený veřejný zájem má přímý dopad na vyvlastňování, předkupní práva, zásahy do vlastnického práva a povinnosti obcí a státu. (Např. vlastníci pozemků mohou být vystaveni tlaku na jejich prodej nebo vyvlastnění bez individuálního posouzení veřejného zájmu. Na obcích může být vyžadována podpora projektů, které nejsou v souladu s jejich územním plánem.) Účastníci řízení nemohou předvídat, jak bude stavba posouzena a zda bude prohlášena za veřejný zájem.

Žádný okruh staveb nelze dopředu prohlásit veřejným zájmem. Je to v rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 28. června 2005, sp. zn. Pl. ÚS 24/04. Podle Ústavního soudu veřejný zájem má být konkrétní, prokázaný, odůvodněný.

ČKAIT nesouhlasí s navrhovaným zněním. Navrhovaná změna je riziková i ve spojení s novým ustanovením, které umožní, aby rada nebo zastupitelstvo schválilo změnu územního plánu bez dodržení požadavků na řádné veřejné projednání takovéto změny.

2) Nesouhlas s tím, aby nejasně definované ekonomické důvody byly nadřazeny závazným požadavkům na výstavbu

§ 137 odst. 4 – **Požadavky na výstavbu ... se neuplatní u změny dokončené stavby, změny užívání, stavby v proluce ... pokud by jejich uplatnění bylo zjevně ekonomicky nepřiměřené vůči přínosům.**

„*Ekonomická nepřiměřenost vůči přínosům*“ je pojem bez definice, není zřejmé, podle jakých kritérií se má posuzovat, o jaký přínos se jedná a pro koho. Zda se hodnotí z pohledu stavebníka/investora, budoucího uživatele, obce nebo veřejného zájmu. Např. stavebník může prohlašovat, že požadavek je „*ekonomicky nepřiměřený*“, protože je drahý, nebo úřad může podle své úvahy rozhodnout, že požadavek je „*ekonomicky nepřiměřený*“.

Navržené ustanovení může mít negativní dopad mj. na ochranu budoucích majitelů bytů, vlastníků sousedních nemovitostí, účastníků řízení a ochranu veřejných zájmů. Pokud se ve vyjmenovaných případech neuplatní nebo omezí výše zmíněné požadavky veřejných zájmů (např. denní osvětlení, hluk, parkování, přístupnost atd.), realizované stavby mohou být následně nevyhovující, může dojít i k degradaci kvality prostředí, mohou být nebezpečné atd.

Ustanovení v textu používá také pojem „*jiný veřejný zájem*“, který neupřesňuje. Není zřejmé, zda má na mysli ochranu veřejných zájmů, zájmů dotčených orgánů, nebo zda se může jednat i o veřejné účely jako zájem obce, stavebníka/investora, zájem státu, zájem na rychlé výstavbě, zájem na dopravní obsluze apod. Tato formulace by umožňovala provádět změny staveb nebo změny užívání, které by byly v rozporu s veřejným zájmem, např. byty bez oken, zatížené enormním hlukem, s nízkými stropy atd.

ČKAIT nesouhlasí s navrhovaným zněním a navrhuje ponechat původní text, který je z pohledu stavební praxe dostatečně zmírňující.

§ 137 odst. 7 – **Požadavky na výstavbu se používají s ohledem na jejich technickou, funkční a ekonomickou proveditelnost.**

Navrhovaná formulace vnáší do požadavků na výstavbu prvek posuzování stavby podle její ekonomiky. Pro stavební úřady je to právně neuchopitelné a je tím zdůvodnitelné jakékoli uživatelsky problematické řešení. Právní úprava požadavků na výstavbu v právních předpisech patří k základním dokumentům při posuzování projektové dokumentace a dosažení požadované úrovně bezpečnostních, zdravotních požadavků a dalších stanovených požadavků veřejného zájmu jak pro státní, tak pro soukromou sféru působící v oblasti přípravy, realizace a užívání staveb. Tyto požadavky řeší pouze požadovanou technickou a funkční kvalitu stavby, nikoliv ekonomickou výhodnost.

Právní řád EU/ES pro tuto oblast konkretizuje požadavky veřejného zájmu ve výstavbě v Nařízení EP a Rady č. 2024/3110 (dále nové CPR), kterým se stanoví harmonizovaná pravidla

pro uvádění stavebních výrobků na trh a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011. Nařízení vstoupilo v platnost dne 7. ledna 2025, účinné je od 8. ledna 2026. Požadavky z tohoto nařízení jsou implementovány v našem právním řádu a nařizují odpovědnost za to, aby pozemní a inženýrské stavby byly navrhovány a prováděny tak, aby neohrožovaly bezpečnost osob, zvířat, majetku, zajišťovaly ochranu zdraví, života, ŽP, úspory energie a další důležitá hlediska (výčet požadavků viz příloha č. 1 nařízení). **Citované evropské nařízení žádné ekonomické prvky nepoužívá ani nedefinuje, stanoví výhradně technický obsah požadavků.**

Pojem „*ekonomická proveditelnost*“ opět není vysvětlena/odůvodněna, obdobně jako v předchozích ustanoveních. Není zřejmé, proč je v textu ustanovení přiřazena k technickým požadavkům na výstavbu, jedná se o zcela odlišný prvek. Stavebník může tvrdit, že požadavek je „*ekonomicky neproveditelný*“ s ohledem na finanční náročnost a rovněž úřad může rozhodnout o „*ekonomické neproveditelnosti*“ návrhu bez dalšího prokazování.

ČKAIT nesouhlasí s navrhovaným zněním.

§ 137 odst. 7 – ... **Stanoví-li mírnější minimální úroveň určitého požadavku na výstavbu nebo požadavku na stavbu právní předpis Evropské unie, považuje se takový požadavek za splněný, je-li splněn v této úrovni. ...**

Právní předpisy Evropské unie nestanoví obecné požadavky na stavbu, ale je to v kompetenci jednotlivých států. Každá země EU má specifické klimatické a další podmínky a nelze je zobecňovat. Tato formulace povede ke zmatku ve stavebnictví, neboť požadavky na výstavbu se v rámci EU liší v závislosti na klimatických podmínkách jednotlivých zemí.

EU vydává pouze obecné požadavky na vlastnosti stavebních výrobků, bezpečnost, energii a životní prostředí, což musí být stejně implementováno do českých předpisů a norem.

ČKAIT nesouhlasí s navrhovaným zněním.

§ 193 odst. 3 – ... **Nelze-li zajistit splnění hygienických limitů hluku a vibrací, nebo je-li jejich splnění technicky, funkčně či ekonomicky nepřiměřené, považuje stavební úřad tyto limity za splněné...**

Tento návrh opět vnáší do výstavby výrazný ekonomický prvek. Když to nebude pro investora ekonomické, tak nemusí dodržovat podmínky vyhlášky o požadavcích na výstavbu. Je to v rozporu s veřejnými zájmy a pro stavební úřady je to neuchopitelné.

ČKAIT nesouhlasí s navrhovaným zněním.

3) Nesouhlas s tím, aby stavební pozemek nemusel mít přístup na veřejně přístupnou komunikaci

§ 140 odst. 2 – **Stavební pozemek se vymezuje tak, ... aby byl dopravně napojen na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou pozemní komunikaci nebo k němu byl zajištěn jiný přístup.**

Pojem „jiný přístup ke stavbě“ je v rozporu s předchozí částí věty. Přístup musí umožňovat příjezd vozidel IZS v jakýchkoliv klimatických podmínkách.

ČKAIT nesouhlasí s doplněním „jiný přístup ke stavbě“ a navrhuje jej vypustit.

4) Nesouhlas s navrženým zrušením požadavku na odstupy staveb

§ 144 odst. 3 – Požadavky na odstupy staveb se neuplatní u spojitě zástavby nebo v rámci jedné stavby, souboru staveb, či společně řešeného celku.

ČKAIT navrhuje doplnit text „pokud to není v rozporu s jinými právními předpisy“. Dále navrhuje definovat pojem „celek“ nebo jej vypustit.

5) Nesouhlas s navrženým rušením určených (závazných) norem nebo určením pouze části normy z důvodů možné chybné interpretace

§ 152a – nové ustanovení o určených technických normách ve stavebnictví

§ 153 – požadavky na výrobky pro stavby

§ 152 odst. 1 hovoří o „českých technických normách nebo jejich částech“, ale odst. 2 jen o konkrétních částech normy. Nelze určit část normy, tedy např. vybrané konkrétní články dané normy, které by podrobněji vymezovaly obecný požadavek právního předpisu. Aby nedošlo k chybné interpretaci vybraných článků, musely by být dále určeny i další články normy obsahující např. termíny, definice, označení veličin, předmět normy apod., ale ani toto nemůže nahradit celý kontext normy. Z uvedeného důvodu jsou nyní určeny k vybraným požadavkům v rozsahu § 94 vyhlášky č. 146/2024 Sb. normy jako celek a z logiky věci se použijí jen taková ustanovení určené normy, která vymezují podrobnější požadavky obecného právního požadavku v kontextu celé normy. S určenými normami pracuje osoba znalá, v mnoha případech osoba autorizovaná, nikoli laik.

§ 152 odst. 3 v odkazu 34) na právní předpisy uvádí chybně odkaz na nařízení, které se k předmětné věci nevztahuje.

§ 152 odst. 4 umožňuje zrušit určené normy, ale to ve stavebnictví není možné. Musí být stanovena jejich souběžná platnost. Pro stavební praxi je důležité a tím i pro celý proces výstavby, provozování stavby a údržby budov, že budou vždy jen doplňovány nové záznamy v seznamu určených norem, ale nebudou žádné rušeny (vymazány), obdobně jako v OJEU!

§ 152 a odst. 5 – „Jiné části norem nebo jiné normy, než určené technické normy ve stavebnictví, nejsou závazné.“ Tento odstavec také musí být přeformulován. Je mnoho českých technických norem s výlučným odkazem v právním předpisu, tj. normy jsou nedílnou součástí právního předpisu, tedy stávají se závaznými společně s daným právním předpisem. Postup musí být v souladu s těmito normami.

§ 153 chybné číslo odkazu 34) na právní předpis, nemůže být stejný jako v § 152a, měly by zde být uvedeny pod novým číslem odkazu tyto právní předpisy: zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, nařízení vlády č. 163/2002 Sb., technické požadavky na vybrané stavební výrobky, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011.

ČKAIT zásadně nesouhlasí s navrhovanými úpravami, je nutné vycházet ze znalosti práce se závaznými normami.

6) Nesouhlas s tím, aby jednoduché stavby pro bydlení a individuální rekreaci mohly projektovat neautorizované osoby

§ 156, § 157 a následující – projektová činnost, projektová dokumentace a dokumentace pro povolení záměru – „Dokumentaci jednoduchých staveb, s výjimkou jednoduchých staveb pro bydlení a rodinnou rekreaci nebo vodních děl, a dokumentaci stávajícího stavu stavby (dále jen „pasport stavby“) může zpracovat též osoba, která má vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru anebo střední vzdělání stavebního směru s maturitní zkouškou a alespoň 3 roky 5 let praxe v projektování staveb.“

ČKAIT zásadně nesouhlasí s vypuštěním sousloví „s výjimkou jednoduchých staveb pro bydlení a rodinnou rekreaci“.

Návrh je v rozporu s veřejným zájmem, jehož podstatou je ochrana stavebníků i veřejnosti před nebezpečnými stavbami. Je to dokonce v rozporu s požadavky zákona o požární ochraně. Tato nově navrhovaná skutečnost, že veškeré jednoduché stavby pro bydlení nebudou vyžadovat projektovou dokumentaci pro povolení stavby, totiž naráží na požadavek § 40 odst. 3 zákona o požární ochraně, podle něhož k zpracování požárně bezpečnostního řešení pro stavbu kategorie I a II (kam spadají i jednoduché stavby pro bydlení) je oprávněna osoba, která je autorizovaná pro obor požární bezpečnost staveb podle autorizačního zákona.

Projekt rodinného domu je v detailech jednou z nejsložitějších staveb. Jednoduché stavby pro bydlení a rodinnou rekreaci jsou omezeny pouze podlažností, tj. jedno podzemní, dvě nadzemní a podkroví nebo ustoupené podlaží. Tyto stavby nemají omezenou svou zastavitelnou plochu.

V navrženém znění by mohl středoškolač s maturitou stavebního směru a s 5 lety praxe např. projektovat rodinný dům 20 × 20 m s podzemním podlažím, dvěma nadzemními podlažím a podkrovím ve svahu na neúnosném podloží, včetně statiky objektu. Může to být také apartmánový dům (stavba pro rodinnou rekreaci) např. 100 m dlouhý, 50 m široký a 12 m vysoký.

Ve výsledku by rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci mohli projektovat technici jen se středoškolským vzděláním a bez povinného profesního pojištění, kteří podepíší nikým nekontrolované a blíže neurčené čestné prohlášení o své kvalifikaci. Tyto stavby by se povolovaly podle jimi zpracované zjednodušené dokumentace a nepotřebovaly by prováděcí dokumentaci.

Stavebníci budou místo jednoho ze 17 tisíc autorizovaných inženýrů a techniků potřebovat jednoho z pouhých 500 autorizovaných inženýrů pro požární bezpečnost staveb (PBŘ) a autorizovaného stavbyvedoucího. To je naprostý nesmysl a neznalost stavební praxe. Kolaudovat jednoduché stavby by pak mohl jen autorizovaný inspektor. Kdo by nesl odpovědnost v případě havárie s vážným ohrožením zdraví?

Autorizovaným osobám (stavbyvedoucím a inženýrům v oboru PBŘ) bude ČKAIT doporučovat, aby takové zakázky nepřijímaly, neboť by tímto na sebe převzaly větší odpovědnost a riziko, než odpovídá jejich běžné profesní činnosti.

Navíc dosavadní úloha a odpovědnost komory, která je zákonem pověřena posoudit dostatečnost vzdělání a praxe, se tímto rozhodnutím duplikuje. Stejnou činnost bude asi nově vykonávat i stát, který však na to nemá odborníky a bude muset najmout další úředníky. Je to tedy v přímém rozporu s proklamovanou snahou zeštíhlit státní aparát.

7) Nesouhlas s navrženou úpravou požadavků na projektovou dokumentaci stavby pro povolení záměru, opět bez ohledu na kategorii stavby a bez jednoznačných požadavků na dokumentaci skutečného provedení stavby

§ 157, § 158 a další – Projektová dokumentace a dokumentace pro povolení záměru, Obsah dokumentace

Důvodem, proč je nutné upravit požadavky na dokumentaci staveb, je značná odlišnost mezi projektem např. bytového domu a továrnou, nemocnicí apod. Při zjednodušené variantě může docházet následně namísto urychlení naopak k prodloužení přípravy. Jedním z důvodů může být například nemožnost stanovení přesného rezervovaného příkonu a zahájení projektu přípojek až ve fázi projektu pro provedení stavby.

ČKAIT nesouhlasí s předloženým zněním a navrhuje, aby

- dokumentace pro povolení záměru byla definována dvěma variantami, a to jednoduché (v rozsahu stávajících požadavků) a dále podrobnější varianty (v rozsahu zhruba původní dokumentace pro společné povolení);
- byly doplněny požadavky na dokumentaci skutečného provedení stavby, která by měla být podkladem při kolaudaci stavby a měla by být centrálně archivována (toto požaduje i Komora zeměměřičů);
- v § 158 odst. 1 (Obsah dokumentace) doporučujeme ponechat původní text, neboť změna ve čtvrté větě se týká záměru a ne stavby, stavba je řešena v první větě.

8) Nesouhlas s navrženou relativizací požadavků územního plánu

§ 171 odst. 2 – Při postupech podle této části se znovu neposuzují veřejné zájmy, které již byly nebo **měly být posouzeny** při vydání územně plánovací dokumentace.

Pojem „nebo měly být posouzeny“ bude pro stavebníky, projektanty i stavební úřady neuchopitelný. Jak zjistí, že „něco“ mělo být posouzeno při vydání územně plánovací dokumentace?

ČKAIT navrhuje vypustit slova „nebo měly být“.

9) Rozpor mezi požadavky na podání projektové dokumentace

§ 172 odst. 1 – Je-li součástí podání dokumentace pro povolení záměru nebo jde-li o podání osoby, která má zpřístupněnou datovou schránku bez žádosti, lze podání včetně příloh učinit jen jako digitální úkon.

§ 172 odst. 4 – Nejpozději s podáním žádosti vloží stavebník dokumentaci pro povolení záměru do evidence elektronických dokumentací.

Rozpor mezi odst. 1 (dokumentaci mohu poslat datovou schránkou) a odst. 4 (dokumentaci musím vložit do elektronické evidence dokumentací prostřednictvím portálu stavebníka).

ČKAIT doporučuje škrtnout odst. 4 a ponechat možnost podání projektové dokumentace i datovou schránkou.

10) Nesouhlas s navrhovanou podobou navýšení pravomocí autorizovaných inspektorů při kolaudaci staveb

§ 220 odst. 1 – Kolaudační rozhodnutí vydává stavební úřad, nebo s výjimkou vyhrazených staveb autorizovaný inspektor.

Umožnit, aby stavby kolaudoval jeden ze současných cca 47 autorizovaných inspektorů, bez doplnění dalších požadavků, není ve veřejném zájmu. Pokud autorizovaný inspektor vydá nezákonné rozhodnutí v rozporu s platnými předpisy, kdo a jak toto bude napravovat? Novela se navrácí k ustanovení, které zde již bylo a které bylo pro negativní zkušenosti zrušeno. Alternativní řešení by mohla být:

- Po kolaudaci autorizovaným inspektorem by mělo následovat ještě rozhodnutí o kolaudaci stavebním úřadem, který zkontroluje správnost podkladů.
- Využití zkušenosti ze zahraničí, kdy kolaudace je podmíněna dokladem o pojištění dokončené nemovitosti. Vztah k pojištění staveb a vstup pojištěnou do procesu uvádění staveb do provozu je velmi žádoucí, neboť pojišťovny si ve svém zájmu zkontrolují, aby stavby byly bezpečné a trvanlivé.

Cílem zákonodárce zřejmě je ulehčit práci stavebním úřadům. Je ale otázkou, zda se skutečně jedná o jedinou možnost, jak kolaudace zjednodušit a zároveň zajistit řádnou ochranu veřejných zájmů.

ČKAIT již delší dobu volá po jasnější a přehlednější úpravě kolaudace staveb. Ty by měly být kolaudovány nejen podle dokumentace pro povolení stavby, ale i podle dokumentace skutečného provedení stavby. Tato dokumentace skutečného provedení v současném stavu zcela chybí a je nutné ji navrátit do systému vyhlášky o dokumentaci staveb.

Dokumentace skutečného stavu by měla být také archivována na *portálu stavebníka*, neboť tvoří důležité propojení vystavěného prostředí s ohledem na zákon o BIM, s DTM a ČÚZK. To vše je bez DSPS takřka nemožné.

Pokud nebude tento zásadní nedostatek NSZ napraven, stavební úřady ani dotčené orgány stále nebudou mít prakticky co kontrolovat a po kolaudaci mohou vznikat složité právní spory mezi stavebníkem a ostatními účastníky stavebního řízení, čemuž nepomůže ani využití autorizovaného inspektora pro kolaudace staveb (vyjma těch vyhrazených).

ČKAIT nesouhlasí s navrženým zněním.

11) Nesouhlas s nesystémovým vydáváním prováděcích vyhlášek a městských předpisů

§ 333 odst. 3 – *Ministerstvo dopravy vydá vyhlášku ..., kterou stanoví technické požadavky na stavby dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, stavby drah a civilní letecké služby a rozsah a obsah projektové dokumentace k těmto stavbám.*

Nesystémové řešení – všechny prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu včetně technických požadavků na vodohospodářské stavby přechází na Úřad, pouze vyhlášku pro dopravní stavby má vydávat Ministerstvo dopravy ČR. Logicky by měl všechny prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu vydávat a koordinovat Úřad.

ČKAIT navrhuje tento odstavec vypustit.

§ 333 odst. 4 – *všechna krajská města mohou vydávat své stavební předpisy*

Navržené řešení významně zvyšuje nestabilitu právního prostředí. Sledovat průběžně změny ve všech krajských městech je velmi nepraktické. Už dnes to není výhodné např. pro prosazovanou modulární výstavbu.

ČKAIT navrhuje návrat k jednotnému předpisu, ve kterém by byla v potřebných oblastech povolena odlišná řešení podle potřeby větších aglomerací.

12) Nesouhlas s nesystémovým zařazením jiných drobných staveb

Příloha č. 1 Drobné stavby, písm. a) č. 38 – je navržen text „Jiné stavby, které nemohou ani potenciálně zasáhnout do žádných veřejných zájmů ani práv třetích osob“

Pod toto ustanovení lze zařadit stavby bez jakéhokoliv omezení velikosti apod. Právně je to obtížně uchopitelné. Není vůbec zřejmé, co by tedy mohlo být takovou stavbou, důvodová zpráva k tomu žádné zpřesnění nepřináší. Takto formulovaným bodem se stírá rozdíl mezi vymezením drobné a ostatní stavby, což je jiná stavba neuvedená ve výčtu drobných, jednoduchých či vyhrazených staveb.

Je téměř jisté, že tento bod bude v praxi hojně využíván až zneužíván s cílem dosáhnout toho, že jde o stavbu nevyžadující povolení, a nikoliv stavbu ostatní, na kterou jsou kladeny přísnější požadavky. Má snad toto být posílení právní jistoty v území, které třináctá novela NSZ deklaruje jako svůj hlavní cíl?

ČKAIT nesouhlasí a navrhuje text u č. 38 vypustit.

13) Nesouhlas s používáním nesprávného pojmu „osoby se zdravotním postižením“

§ 13 odst. d, § 149 – *přístupnost (bezbariérovost)*

Závazná norma ČSN 73 4001:2024 Přístupnost a bezbariérové užívání vyžaduje, aby stavby nebyly přístupné pouze osobám se zdravotním postižením, ale aby byly přístupné pro všechny osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace, které jsou definovány následovně:

- osoby s pohybovým postižením
- osoby se zrakovým postižením
- osoby se sluchovým postižením
- osoby s mentálním postižením
- osoby pokročilého věku
- těhotné ženy
- osoby doprovázející dítě v kočárku nebo dítě do tří let

ČKAIT nesouhlasí se zúžením významu a k překonanému pojmu „osoby se zdravotním postižením“.